intelligit omne grauamen quodcunq̄ ſit quo innocen
tes opprimunt. Quia dicit May. ſup Apoc. c. xj. Op-
priment ⁊ demones eius mētem q̄ nūc paupem oppſ-
ſerit ⁊ egentem. Oppſſio enī ꝑ pupis eſt offenſio creato
ris. De hoc habes exemplū. s. dn̄ica. j. poſt ephie. f. iij.
M. Z. Sed moralr̄ ꝑ colligatōes impietatis intelligūt
pctā eo ꝙ vnum aduolutum aliud colligat. Quia dicit
Greg. xxx. mora. Peccatum qđ ꝑ pn̄iaz nō diluit: mox
pondere ſuo ad aliud trahit. Sz de hoc habes. s. dn̄ica
j. in aduen. f. j. A. Q. in fi. Per faſciculos depmētes in
tellige peccandi aſſuefactiōes. que ſic depmunt pecca-
tricem animaz ꝙ non pōt aſcendere ſurſum vn̄ venit.
de q̄ dicit Ariſt. in li. de pomo. ⁊ morte. Ve anime pec-
catrici q̄ non hz poſſe redeūdi ad locum ſuū. Quia tur-
pia opa ⁊ delectatiōes corpis impediūt aſcenſuz eꝰ ſur
ſum. Sz ꝑ fuos q̄ dimitti dn̄t liberi intelligunt q̄nq̄
ſenſus pctōꝝ q̄ in actus ſuos exeunt ſm appetitum cō
cupiſcentie. ⁊ non ſm rōem. ⁊ hi reddēdi ſunt libertati
vt ſubſint rōnis impio: que ſemꝑ depꝛecat ad optima.
vt di. j. Ethic. Per onus intelligunt quecūq̄ peccata.
De quibꝫ ps̄. xxxvj. Sicut onus graue ḡuate ſunt ſuꝑ
me. Quicūq̄ ergo vult ieiunare bene dz omnia iam di
cta poſtergare. ⁊ ꝯſcientiam ſuam ab his ꝑ ꝯfeſſionem
Q expurgare. Tercia elꝫyna eſt corpalis. ⁊ hec eſt dare egē-
ti quicq̄d poteris. Glo. dicit ſuꝑ illud. c. Tria ſunt ge-
nera elꝫynaꝝ. Vna ē magna elꝫyna q̄ dat vltra id qđ hz.
Ad hanc elꝫynaz hortat cum dicit. Frange eſurienti pa
nem tuum. ⁊ egenos vagoſq̄ induc in domum tuam.
Cum videris nudum operi eum. ⁊ carnem tuaz ne de-
ſpexeris. Hic tangit ſolum tres elꝫyne corpalis ptes li-
cet alꝰs ſunt ſeptem. Vnde vſus. Cibo. viſito. poto. re-
dimo. tego. colligo. tundo. i. ſepelio. Prima ps quam h̄
tangit eſt de eſurientium cibatione cum dicit. Frange
eſurienti panem tuum. vbi tangit q̄tuor. Primū eſt in
dante liberalitas. que tangit ibi. frange. q2 q̄ frangit li-
beraliter tribuit. Sz in ipſa liberalitate modus exhibē-
dus eſt reꝝ ⁊ pſonaꝝ. Rerum vt nō omnia vni. ſz que-
dam preſtent vt pluribꝫ ꝓdeſſe poſſimꝰ. Perſonaꝝ vt
pmo iuſtis. Deinde peccatoribꝫ quibꝫ tn̄ dare ꝓhibe-
mus. nō inq̄tum homines ſunt ſz pctōres vt dic Gre-
go. lxxxvj. di. c. fratꝝ nr̄m. ⁊. §. in ipſa. Scđm eſt neceſ-
ſitas cum dicit. Eſurienti. Neceſſe eſt enī vt elꝫynaz eſu
rientibꝫ tribuamꝰ. q2 dicit Hiero. ſuꝑ Malach. ⁊ po-
nit. xvj. q. j. c. reuertemini. Si qn̄ fames ⁊ penuria ⁊ re-
rum omniū egeſtas mūdum exp̄mit ſciamꝰ hoc ex ira
dei deſcendere q̄ ſe in paupibꝫ ſi non accipiant elꝫynam
fraudari loquit. Tercium eſt in dono vtilitatis que tā
git ibi panem. Quia panis int omnes cibos eſt vtilioꝛ
⁊ pncipalioꝛ. Quartum eſt in dono ꝓprietas cum dicit
tuum nō alienum. q2 dicit Sap̄. Prouer. iij. Honora
dn̄m de tua ſubſtantia. Debet enī elꝫyna tribui de bene
acq̄ſitis. vt dixi ſup̄ dn̄ica. j. octauā ephie. f. iij. M. A.
Secūda ps corpalis elꝫyne eſt de paupeꝝ hoſpitatione.
de q̄ vide ſup̄ dn̄ica. iij. in aduen. f. ij. H. N. Et dn̄ica
j. poſt ephie. f. j. M. L. Tercia ps eſt de nudoꝝ operi-
tione cum dicit. Cum videris nudum operi eum. ⁊ car
nem tuaz. i. ꝓximū ne deſpexeris. De hoc q̄re. H. N.
Q̄tum ad ſcđm ponit finale ieiunij ſtipendium ꝓmit
tendo ſex fructꝰ ieiunātibꝫ. Primꝰ eſt luminis directōe
cum dicit. Tūc erumpet q̄ſi mane lumē tuum. Vbi ꝑ
lumē intelligit lumen grē quod diuinitꝰ homini datur
ad fugādum erroꝝ tenebras. De quo in ps̄. cxj. Exortū
eſt in tenebris lumē rectis corde. Scđs fructus eſt a vi-
cijs curatio. quam tāgit ibi. Et ſanitas tua citius orieť
Quia ꝑ ieiuniū tam ſanitas corpalis q̄ etiaz ſpūalis ac
quirit. Ideo dicit be. Augꝰ. ꝙ ieiunium purgat aiam.
mētem ſubleuat. carnem ſpiritui ſbijcit. coꝛ facit ꝯtritū
⁊ humiliatum. ꝯcupiē nebulas diſpergit. libidinez ar-
dores extinguit. caſtitatis vo lumen accendit. Tercius
eſt in meritis ꝯtinuatio quam tāgit. ⁊ anteibit faciē tu-
am iuſticia tua. q. d. Quocūq̄ ibis ⁊ vbicūq̄ eris iuſti-
cia p̄cedet: ſequet. ꝯcomitabit te. q2 ſemꝑ deus in te cō
tinuabit bona merita. Ideo dicit Sapi. Prouerb. iiij.
Iuſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ſplendet ꝓcedit ⁊ creſcit vſq̄ ad
pfectum. Quartus eſt in p̄mij glorificatione cum dicit.
Gloria dn̄i colliget te. q. d. xp̄c qui eſt gloria patris reci-
piet te. Quintꝰ eſt in deſiderijs exauditio. ⁊ tangit ibi.
Tūc inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet te. Sextus fructꝰ eſt a
piculis liberatio. ibi. Ecce aſſum. ſ. ad te defendendum
⁊ ad liberādum. q2 miſericors dn̄s deus tuus.

¶ Eodem die de euangelio ſermo.

Audiſtis quia dictum eſt
antiquis. Diliges ꝓximum tuum. ⁊ odio ha
bebis inimicū tuum. Ego aūt dico vobis: di
ligite inimicos vr̄os. ⁊ benefacite his qui vos oderunt. R.
Math. v. Yſi. li. xij. dicit. Panthera eſt animal varios
hn̄s colores. ſ. album. nigꝝ ⁊ flaueum. Et dicta eſt pan
thera a pan quod eſt totum. q2 omniuz animalium eſt
amica: pter draconis quē odit ⁊ draco ipaz fugit. Spūa
liter ꝑ hanc pantheram xp̄c intelligit. q2 varijs vtuti-
bus cum coloribꝫ fuit adhuc in terra exn̄s. ſ. albo colo-
re puritatis. ⁊ nigro humilitatis. ⁊ flauco ſtabilitatis.
De pma dic Yſa. liij. ⁊ trāſſumptiue. j. Pe. ij. Qui pec-
catum nō fecit. nec inuētus eſt dolus in oꝛe eꝰ. De ſcđo
di ad Philip. ij. Humiliauit ſemetip̄m formaz ſui ac-
cipiens. De tercio ptz ꝙ adeo ſtabilis pmāſit ꝙ in cru-
ce mortuꝰ fuit. ꝓpter qđ ſbdit ad Philip. ij. Factꝰ obe-
diens vſq̄ ad mortē: mortem autē crucis. Ecce xp̄c ad
inſtar panthere diligit omnes homines tam bonos q̄
malos. iō quo ad hoc dicit Sap̄. Nihil coꝝ odiſti q̄ fe-
ciſti Sap̄. xj. Quod etiaz patz ex euāgelio hodierno. q2
oriri facit ſolem ſuū ſuꝑ bonos ⁊ malos. ⁊ pluit ſuꝑ iu-
ſtos ⁊ iniuſtos. Sz ſi diceres. tn̄ xp̄c odit malos. q2 dic
ps̄. cxviij. Iniquos odio habui. Dic ꝙ xp̄c quo ad na-
turam diligit omnes homines. ſz q̄tum ad culpaz. tūc
odit pctōres. Et q̄uis q̄tum ad naturam diligit om̄es
homies. tn̄ odit dracones infernales eo ꝙ in malo ſunt
obſtinati. Sz moralr̄ ꝑ pantheram intellige etiam ip̄m
hominem q̄ dz eſſe ornatꝰ albo puritatis. nigro humili
tatis. flauco ſtabilitatꝭ. vt anima ipſiꝰ dicere poſſit illđ
Can̄. j. Nigra ſum q̄ ad humilitatē. ſz formoſa. q̄ ad pu
ritatem. Et ſicut xp̄c diligit omnes homines etiam ſu-
os inimicos ſm ꝙ dictum eſt ad antiq̄s. Diliges ꝓxi-
mum tuum. vbi ꝑ ꝓximum intelligit omnis homo. dz
tn̄ odire demonem q̄ hic ſm Aug. di inimicus. cum di
cit euāge. Et odio habebis inimicum tuum. In q̄ xp̄c
nos ad duo hortat. Primo ad inimicoꝝ dilectōz. ibi. di
ligite inimicos. Secundo ad vane glorie deteſtationē.
ibi. Attēdite ne. Circa pmū eſt notādum. Dn̄s in hoc
euangelio hortat nos ad dilectionem inimicoꝝ. ⁊ pmo
ad dilectōz cordis cum dicit. diligite inimicos vr̄os. qđ
aptius exponit b. Iob. j. can̄. c. iij. Filioli non diligamꝰ
vbo vel lingua. ſz ope vel veritate. Et ꝓpter hoc dein-
de ſbdit dn̄s de dilectione opis cum ſubinfert. Bene-
facite his q̄ vos oderunt. Quia ſm Greg. in omē. Si-
gnum dilectionis eſt exhibitio operis. Poſtea ſbdit de
dilectione ſmonis cum ait. Orate ꝓ pſeq̄ntibꝫ vos. q2
dicit Greg. Ille p̄ces ſuas multum facit q̄ eas ꝓ inimi-
cis effundit. Et eſt ſciendum ꝙ in mādatꝭ dei nihil eſt
mirabilius q̄ ꝙ p̄cipimur diligere inimicos. vt inquit
Aug. Inſipientibꝫ enī impoſſibile videt ꝙ ipſi ament
inimicos ſuos. Si tn̄ haberent aliq̄ntulum ſapiē. poſſi
bile eis appareret. Nam ſapiam nō vincit malicia. vt
di Sap̄. vij. Sunt ḡ octo ſi attendant ꝓpē que nō erit
difficile diligere inimicos. Primū eſt ſtatꝰ inimici q̄ in- S.
iuriatꝰ eſt. ⁊ nō vult ſatiſfacere. eſt enī ſpūalr̄ mortuus.
q2 Ezech. xviij. di. Aia q̄ peccauerit ipa morieť. Et hi.

xxiij.q.iij.c.j.⁊ ſequen.vbi hoc habes ꝑ Aug. Inimic⁹
eñ tuus inter iniurias q̄ſi inſanus man⁹ in ſeipm̄ inie
cit.cum tibi maluʒ intulit. Quia iuxta illud Sap̄.xxj.
Homo ꝑ maliciam occidit aīam ſuaʒ. Quod ꝓbat̄.ij.
Reg.xvj. Cum ſemey iniuriaret̄ Dauid regi:dicēs eū
virum ſanguinuʒ ⁊ viꝝ Belial. Quod audiens Aby-
ſai dixit. Quare maledicit canis mortuus dn̄o meo re-
gi.vado ⁊ amputabo caput eius. Cōſiderauit eum iaʒ
mortuum in anima iam nō eum viuētem.ꝫ mortuum
canē noīauit. Cum eñ vellet Abyſai occidere ꝓhibuit
Dauid. Dimitte eum vt maledicat.|dn̄s eñ p̄cepit ei.
Ecce ꝙ noluit ſe in homine in anima mortua vindica
re. Ideo ⁊ tu xp̄iane noli ⁊ tu in frēm tuum mortuum
inſanire.ꝫ poti⁹ ei ꝯpatere. Nam crudeliores vident̄ q̄
xp̄o mortuo nō pepcerūt q̄̄ qui viuum vulnerauerūt.
Quod patet ex illo vt canit̄. Lācea dei dira cum q̄ pt⁹
mortem xp̄c eſt trāſfixus. Sʒ claui dicunt̄ dulces cum
quibꝫ adhuc viu⁹ cruci eſt affixus. Quis adeo cec⁹ eſt
q̄ non intelligit dedec⁹ eſſe ſi q̄s ſe vult de mortuo vin-
dicare. Scōm eſt vtilitas iniurie ꝑlate vel illate. Perſe
cutores eñ noſtri vt ſup̄ ait ꝓpha circūdant nos ſicut
apes pungūt aculeis quos circūdant. Sic inimici tri-
bulationum aculeis nos in p̄nti lacerant ⁊ impugnāt.
Sicut ꝯquerit̄ Dauid in ps̄. Circūdederunt me inimi
ci mei tota die circūdederūt me ſimul. Et ſicut apes cū
pupugerint aculeis.faciunt tn̄ poſtea fauum mellis.ſic
inimici nr̄i q̄ nos vulnerant aculeis tribulatōis. in fu-
turo faciūt nobis fauum mellis et ne ꝯſolatiōis. Quod
teſtat̄ ſap̄.Ecci.j. Vſq; ad tempus ſuſtinebit patiens.
⁊ poſtea redditio iocūditatis. Et hoc figuratum legit̄
Geñ.xxxvij. Vbi Ioſeph multas tribulationes ſuſti-
nuit a fratribꝫ ſuis cum eum in egyptum vendiderūt.
ꝫ dn̄s ꝯſolabat̄ eum in egypto ⁊ magis ꝓſperatus eſt.
q꞉ in dn̄m toti⁹ regni ſublimat⁹ eſt.vtʒ Geñ.xlj. Iō dic̄
deuot⁹ Amandus in hora.ſa.li.j.c.xiij. Sicut ſtella ma
tutina ſolis vicinum huic mūdo p̄nunciat ortū. ſic tri-
bulatio hominis ſimulit̄ facit. Naʒ ipſi⁹ ortus ſupceleſ-
tis ſolis.ſ.xp̄i anima tribulata p̄nuncia eſt ⁊ iocūdam
demōſtrat ꝓpinq̄tatem. ⁊ internam auget ꝯſolatōʒ ſb-
ſequētem. Tercium eſt ꝙ dilectio inimicoꝝ vtilior ē no
bis q̄̄ amicoꝝ. Ipſa eñ valet ad ſp̄ualium vulneꝝ ſa-
natōʒ. Idcirco dicit Aug. Ego ad dilectōem inimicoꝝ
vos ꝯmoneo.q꞉ ad ſanandum vulnera pctōꝝ nullum
medicamētum vtilius eſſe cognoſco. Ipſa etiam facit
ad pfectōeʒ ⁊ cumulum bonitatis. Iō in p̄nti euāgelio
poſtq̄̄ dn̄s ad dilectōʒ inimicoꝝ hortat⁹ ē:addit. Eſto
te pfecti ſicut pat̄ vr̄ celeſtis pfectus eſt. Sup quo dicit
Aug.in enchi. Magnificentiſſime bonitatis eſt vt tuū
inimicū diligas. ⁊ ei q̄ tibi malum vult ⁊ ſi pōt facit. tu
ſemp bonum velis atʒ facis cū poſſis. Ipſa etiam mer-
cedem magnam meret̄. Lu.vj. Si diligitis illos q̄ vos
diligūt:que vobis eſt gr̄a? Nam pctōres diligentes ſe
diligunt.verūtamen diligite inimicos vr̄os ⁊ bn̄facite
illis.⁊ erit vobis merces vr̄a multa. ⁊ erit̄ filij altiſſimi.
Quartum q꞉ deo gratior eſt. Iō dicit Aug. Qui diligit
inimicos h erit dei amicus. vt nō ſolum amicus ꝫ etiaʒ
filius. Idem Aug. dicit. Quanta gr̄a q̄ ꝑ nos digni nō
ſum⁹ ex inimicoꝝ dilectōne filij dei efficiemur. ⁊ Crif.
ſup Math. Nihil eſt qd̄ ſic deo ſimilem faciat q̄̄ mali-
gnis atʒ ledentibꝫ eſſe placabilem. Quintum eſt ꝙ dya
bolo hec dilectio eſt moleſtior.magis eñ elongat ab eis
ſimilitudine q̄ eſtimato odio hominez pſequit̄. Vnde
ait Grego. Stultum eſt dyabolo offenſo fuiſſe q̄ nullo
placat̄ obſequio. Sextum eſt ꝙ dilectio id qd̄ odiendū
eſt inimico ipſa placat ⁊ tribuit. Ideo dic̄ apl's Ro.xij.
Si eſurierit inimic⁹ tuus ciba illum. Si ſitit potum da
illi. Hoc eñ faciēs carbones ignis ꝯgreges ſup caput
eius.i.occaſiones accēdendi dilectionis ignem in eo er
ga te facies. Ipſa gladi⁹ etiam eſt inimicos interficiens
cum de inimico amicū facit. De hoc etiam dicit Crif.
Suſtine ad tempus inimicum: ⁊ benefac ei. Poſtmo-
dum victum beniuolentia tua amabis eum amicū tu-
um. Item omnis inimicicia beneficioꝝ aſſiduitate cō-
penſat̄. Vnde Grego. Miles dum aduerſitatis bello
dep̄hendit̄. tunc ſcutum patientie debet anteferre ne
pcat. ⁊ ad p̄liandum ꝓmptus amoris inferat iacula vt
vincat. Cui⁹ armaturam ſummam beat⁹ Paulus bre
uiter inſinuat di. Charitas patiēs eſt. benigna eſt. Cū
eñ ex vtraq; vnum defuerit nō eſt charitas. Si q̄s ma
lum abſq; benignitate tolerans ⁊ non amat ac rurſus
ſeſe ſine patientia exhibens negligit tolerare q̄s amat.
Septimum eſt ꝙ nō potes ex ꝓpoſito tuo nocere pxi-
mo tuo quin tibi noceas. Quia dicit Aug. Qꝫ malicia
tua alij non noceat fieri pōt. ꝙ autem tibi nō noceat fi
eri non pōt. Non eñ eſt dedecus alicui ſi nō vult inq̄-
nare manus ſuas ꝯuicium reddendo ꝓ ꝯuicio. imo ho
nor eſt ⁊ ſignum nobilitatis animi. Iux̄ illud Prouer.
xx. Honor eſt homini q̄ ſeparat ſe a cōtentione. Octa-
uum ꝙ ille q̄ iniuriatur tibi.magis iniuriat̄ deo q̄̄ tibi
q̄ hoc ei ꝓhibuit. Si ergo de⁹ differt vindicare.nec tu
vindices. ⁊ nō erit tibi dedecus. imo honor ſi exemplo
domini non vis vindicare te in p̄nti. Quia Ecci.xxvj.
Gloria magna eſt ſequi dn̄m. Qr̄tum ad ſecūdum hor- T.
tat̄ nos dn̄s ad vane glorie deteſtationem cum ſbiun-
git. Attēdite ne iuſticiam vr̄aʒ faciatis coram hoībꝫ vt
videamini ab eis. alioq̄n nō mercedeʒ habebitis apud
patrem vr̄m q̄ in celis eſt. Dicit Crif. ſup hec v̄ba Ar-
bor plantata ⁊ ſita in via publica non pōt fructus ferre
ad maturitatem. q꞉ tranſeūtes eos deijciunt. Talis ar
bor eſt homo gloriam querens. vel etiam hypocrita q̄
quando cum fructibꝫ ſtat in publico vt videat̄ ab ho-
minibꝫ pdit fruct⁹ ſuos. Quod figuratū eſt.iiij. Reg.
ij. vbi legit̄ ꝙ rex Ezechias infirmabat̄. Quod audiēs
rex Benadab babylonis miſit ad ip̄m nuncios quibꝫ
rex Ezechias omnia q̄ habebat in thezauris oñdit. Et
dicit Rabiſalomon ꝙ nō ſolum oñdit eis que erant in
thezauris in domo ſua. Sʒ etiam ⁊ ea que ſecretiſſime
ſuabant̄.ſ. vnctionem regum ac etiam pōtificum. ⁊ ta
bulas teſtamenti ⁊ legem. q̄ nullo modo erant gentibꝫ
oñdēda. Ideo dixit ei Yſaias. Ecce dies venient ⁊ au-
ferent̄ omnia q̄ in domo tua ſunt. ⁊ iſtud fuit ꝯpletum
qñ Nabuchodonoſor oīa p̄cioſa tranſtulit de hierlm
in babilonem. ꝟt hr̄.iiij. Reg.xxv. Moralr. Ezechias
intp̄retat̄ ꝯfortauit me dn̄s. ⁊ ſignificat quelibet xp̄ia-
num hominem quem ꝯfortauit dn̄s ad bona opa faci-
dum. hic ſi faciat opa bona vt ex eis laudē habeat. tūc
in anima egrotat. qd̄ vidēs rex babylonis.i. dyabolus
q̄ eſt rex ꝯfuſionis ⁊ ſtatim mittit nūcios ſuos. ⁊ hi ſūt
in faciē laudatores. q̄bꝫ oñdit opa ſua bona ꝑ iactātiā.
⁊ ſic ea pdit. q꞉ dyabolus veniēs aſportat. Quod' ꝓbat̄
in vitaſpa.li.j.c.ij. De quodaʒ heremita q̄ pollens om-
nibꝫ animi v̄tutibꝫ cepit ſe de eiſdem iactare. qd̄ dyabo
lus cognoſcens ſtatim in ſpecie mulieris venit ad ſpe-
luncam eius dicens. ꝙ a beſtijs eſſet nocte deuoranda
niſi ſuſcipet̄ eius hoſpitio. Que dum ſuſcepta eſſet va-
rijs eum induxit blandimentis ꝙ membra ei⁹ ſingilla
tim tangeret. ipſa euanuit deridens eum ⁊ multitudo
demonum clamauit. O monache qui te vſq; ad ſtellas
extollebas. quomodo ad infernum es dimerſus. Diſce
miſer: q̄ ſe exaltat humiliabit̄. Tunc ille deſperans ⁊ fu-
giens pre ꝯfuſione ꝯſortium hominum religioſoꝝ. re-
uerſus eſt ad ſeculum tradens ſe omni impudicicie ne
eum qui ſalubabꝫ monitis ⁊ de p̄cipicio reuocaret. Iō
neceſſe eſt vt homo adhibeat aliqua remedia ꝯtra va-
nam gloriam aut iactantiam. Primū eſt abſcōſio. cum
eñ facit homo opus bonum neceſſe eſt vt intentioneʒ
teneat in occultis. Iuxta illud Yſa.xxij. Erit vir ſicut q̄
abſcondit̄ a vento ⁊ celat ſe a tempeſtate. Et in vitaſpa
trum dixit quidam ſenex. Sicut theſaur⁹ manifeſtus
cito minuetur. ita ⁊ virtus quelibet deperit publicata.

Nam ſicut cera a facie ignis ſoluit̃. ita ⁊ anima ꝑ laudem reſoluta perit ab intentione. Hoc remediũ figuratum eſt Exo. iiij. In manu Moyſi q̃ fuit leproſa. ⁊ cũ miſſa eſſet in ſinum ipſi᷒ facta eſt ibi ſana. Sic etiam ſi manum bonoꝝ opm̃ miſeris in ſinum cordis cogitando de p̃mio ſana opa habebis. Vñ Grego. Ille dꝫ publicare bonũ qḋ facit vel agit̃q̃ ꝑfecte in humilitate fũdat̃. ⁊ nulla allectione ꝯtingit̃. Scḋm remediũ eſt laudis dimiſſio. Cum enĩ homo laudat̃ de bono dimittat laudem. Quia dixit q̃daꝫ ſenex. Qui ab hominibꝫ ampli᷒ honorat̃ ⁊ laudat̃ non paruũ damnũ anime patit̃. Qui aũt penit᷒ ab hominibꝫ nõ honorat̃ ſupnam gloriam accipiet. Et iteꝝ dixit. Sicut fieri nõ põt vt ſimul naſcat̃ herba ⁊ ſemen. Ita impoſſibile eſt vt laudem ⁊ gloriam ſecularium hñtes ſimul etiaꝫ ⁊ fructũ faciam᷒ celeſtem. Tercium remediũ eſt ignis purgatorij vel inferni ꝯſideratio. hoc remediũ inſinuat̃ Act. xxviij. vbi Paulus vipperaꝫ adherẽtem manu in ignem excuſſit. Quid eſt manui adherens vippera. niſi vana glĩa. quã tũc a ſe abijcit qñ penam infernalis ignis: q̃ ponit̃ vana gloria: ꝯſiderat aut ꝑpendit. Quartum remedium eſt eterne glorie intuitio. Quia dicit Greg. in omẽ. Vileſcunt oĩno temꝑalia cum ꝯſiderant̃ eterna ⁊ ſpecialiter vileſcit vana gloria. ſi ꝯſiderat̃ vera gloria. Iõ dicit hic dñs. Attendite ne hic iuſticiam v̾aꝫ faciatis coraꝫ hominibꝫ. vbi ꝑ iuſticiaꝫ intelligit omnia opa bona. ⁊ ſpecialiter ponit hoc de el'ẏna di. Cum ergo facis el'ẏnam noli tuba canere ſicut hypocrite faciunt in ſynagogis ⁊ in vicis vt honorificent̃ ab hominibꝫ. vbi dicit glo. Illi canũt tuba: q̃ hñt iactantie verba. Sꝫ Criſ. dicit. Tuba eſt omnis act᷒ vel ſmo ꝑ quẽ opis iactantia demõſtrat̃. puta q̃ fecit el'ẏnam qñ aliquem vidit pñtem vel incedẽte aliquo aut honeſtiori ꝑſona que poteſt retribuere al's non facit. Sꝫ etſi in loco ſecreto fecerit vt laudabilis videat̃ tuba eſt. ⁊ talis cũ hypocritis ꝑdet mercedem ſuam. De quibꝫ ſubdit. Amen dico vobis receperũt mercedem ſuaꝫ. Te aũt inquit dñs faciente el'ẏnaꝫ neſciat ſiniſtra tua q̃d faciat dextera tua. q. d. Noli dare ipſam mala intentione. vt ꝓpter laudem vel retributionem. Quia ſm̃ glo. Illi adhibent manum ſiniſtram qui hñt intentiõeꝫ obliquam. Sit ḡ el'ẏna tua in abſcondito. ⁊ pater tuus q̃ videt in abſcondito reddet tibi. Cui dicto ſaluatoris ꝯcordat illud dictum Tullij morat̃. Des tacite que das. ſ. ꝓ xp̃i nomine. quiuis enĩ hanc formam dandi poterit ſuare. Sꝫ hic mouet ſan. Tho. qḋem in gloſa ꝯtinua ſup Math. Quomõ inq̃t põt fieri. vt tacite vel coram hominibꝫ el'ẏnam faciam᷒ aut ſi fiat. quõ ſentiamur facere eaꝫ. Si enĩ pñte aliquo excurrerit pauꝑ. quõ dabit̃ ei tacite vel abſconſe. ſ. educendo eum ſecreto. ⁊ ſic videt̃ quod dat̃. Et rñdet aſſumendo ꝓ ſe dictum ſaluatoris. Attẽdite ne iuſticiã ⁊c̃. di. Conſiderer̃ ꝙ dñs nõ dixit. Ne tñ coram homibꝫ faciatis ſꝫ addit. vt videamini ab eis. Qui ḡ non iõ facit vt ab hominibꝫ videat̃. etſi coram hominibꝫ fecerit. non tñ coram hominibꝫ feciſſe videt̃. Qui enĩ facit aliq̃d ꝓpter deum neminem videt in corde ſuo niſi deum ꝓpt̃ quem facit. ſicut artifex ſꝑ hꝫ eum pre oculis q̃ ſibi opus ꝯmiſit faciendum.

¶ Dominica p̃ma in q̃drageſima. Sermo.

ECce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies ſalutis. ij. Chorꝫ. vj. Scḋm naturales ver int̃ omnia anni tpa eſt acceptabili᷒ humane ſaluti. qꝛ eſt maxime temꝑatuꝫ in ſuis q̃litatibꝫ. minime mortiferꝫ ⁊ infirmũ. Vt dic̃ Cõſtantin᷒ in li. de nã morboꝝ. ⁊ ḡ in q̃litatibꝫ ei᷒ natura maxime delectat̃. ⁊ eius q̃litates ſunt calidum ⁊ humiduꝫ. Caliditas eſt cã effectiua nutrimẽti. Humiditas eſt cauſa materialis. ⁊ ideo in vere generat̃ ſanguis qui eſt neceſſari᷒ corꝑi. In hoc tp̃e ſol diſcurrit ꝑ tria ſigna. quoꝝ vnumqḋqꝫ hꝫ ſuum menſem ad tempus vernale ꝑtinẽtem. Prim᷒ mẽſis eſt arietis. incipiens a. xviij. die marcij. vſqꝫ ad. xvij. aplis. Scḋs eſt thauri. incipiẽs a xvij. aplis vſqꝫ ad. xviij. diem maij. Terci᷒ eſt geminorum. incipiens a. xviij. die maij vſqꝫ ad. xvij. die iunij. Moralit̃ ꝑ tempus intelligunt̃ dies pnĩe q̃drageſimalis de quibꝫ canit eccl'ia. Aduenerũt nobis dies pnĩe ad redimenda peccata ⁊ ſaluandas animas. Iſti inquam dies ſunt valde acceptabiles humane ſaluti. qꝛ homo ꝓpter dies pnĩe: de mortuo fit viu᷒: de infirmo ſanus. Quod ꝓbat Aug. li. de peni. Penitentia inq̃t languores ſanat. leproſos curat. mortuos ſuſcitat. ſanitatẽ auget. grãmqꝫ ꝯſuat. In his diebꝫ pnĩe dꝫ homo ad iſtar ſolis diſcurrere ꝑ tria ſigna. Primum ſignũ dꝫ eſſe ꝯtritio. que ſignificat̃ ꝑ arietem. qꝛ ſicut aries eſt ſignũ igneum vt dicit Miſahel. ⁊ p̃cedit in ordine ſignoꝝ. ſic ꝯtritio dꝫ eſſe ignea ex amore erga deum ꝙ tantũ bonũ offendit ꝑ pctm̃ ⁊ p̃cedere dꝫ alias ptes penitentie. Quia dicit Pe. in. iiij. diſti. xvij. In omni peccato mortali eſt actualis auerſio volũtatis a deo ꝑ pctm̃. Et qꝛ ꝯtraria ꝯ̃rijs curant̃. oportet ꝙ in omni remiſſione pcti mortalis fiat actus vel auerſio a peccato ad deum que ꝯtritio appellat̃ que dꝫ ꝑcedere ſi ſaltem homo põt eam habẽ. Refert enĩ Ceſari᷒ in dyal'. In ciuitate remẽſi miles q̃dam ꝯſobrinam ſuam ꝯcubinam habeat. cui tantũ cõglutinatus fuerat amore. vt nec ammonitõne. nec aliq̃ humana verecũdia ab ea ſepari vellet. Tandem tact᷒ infirmitate timore mortis vocat ſacerdotem. cui cum lacrimis ꝯfeſſus eſt. quem cum ſacerdos ammoneret vt tam illicitam abnegaret ꝯmixtõem ⁊ illam ꝑſonam a ſe amoueret: rñdit. Dñe non poſſum. Ecce nõ potuit habere ꝯtritõꝫ de iſto peccato. Cũqꝫ ꝑſeueraret in ſua obſtinatione. ſacerdos receſſit cũ corꝑe dñi. Exeunte autẽ de domo occurrit ei be. Berñ. interrogans eum q̃re infirmum nõ ꝯmunicaſſet. Cauſam intelligens ait ſacerdoti. Reuertere mecum ad infirmum. Cũqꝫ reuerſus eſſet. vir ſanct᷒ militi iaꝫ morituro ea q̃ ſalutis erant p̃dixit. Cumqꝫ p̃ter iam dictaꝫ in omnibꝫ obedientia ſpoponderat. ait vir ſanctus. Nunquid doles ꝙ non potes hr̃e voluntatem dimittendi illam? dixit. Valde doleo me de hoc non poſſe dolere. Quo audito: ait abbas ſacerdoti. vt corpus dñi daret infirmo. Mira res. Statim vt ſaluator intrauit: facta eſt ſalus domui huic. ab illa enĩ hora ſtatim ꝑfecte odire cepit. quam ante illicite amauit. ⁊ ait. Grãs ago deo: q̃ me liberauit. qꝛ modo libenti᷒ dyabolum viderem ꝙ illam. Sicqꝫ in bona ꝯtritione migrauit ad dñm. Ex quo patet ꝙ ꝯtritio ꝓcedere habet a domino. Secundum ſignum ꝑ quod dꝫ homo currere hoc penitentie tempe eſt ꝯfeſſio. q̃ ſignificatur ꝑ thauꝝ. Quia ſicut hoc ſignum facit hominem verecundum ⁊ honeſte incedẽtem. vt dicit auctor li. viij. ꝓpu. Sic etiam ꝯfeſſio debet hominem facere verecundum. qꝛ verecundia multum valet in ꝯfeſſione. Ideo dicit Aug. de pe. di. j. quem penitet. Quoniam verecũdia magna eſt pena. qui erubeſcit ꝓ peccato fit dignus miſcḋia. Tercium ſignum eſt ſatiſfactio. ⁊ ſignificat̃ ꝑ geminos. qꝛ ſatiſfactio requirit p̃ncipaliter duo. ſ. el'ẏnaꝫ ⁊ orationem. aut alia opera virtutum. vt dicit Euſebius in ſermone. Nihil ꝓdeſt omnis dolor aſſumpt᷒ penitentie abſqꝫ el'ẏnaꝝ largitione. ⁊ abſqꝫ bonoꝝ opere ⁊ virtute. Ecce ꝙ dies penitẽtie ⁊ ſalutis debent currere ꝑ hec tria ſigna. ⁊ de his dicit aplis hic in verbis p̃libatis. Ecce nũc tempus acceptabile. que ſunt verba epl'e hodierne. In q̃ ad tria hortamur. Primo ad grẽ ſuſcepte excitationem. ibi. Hortamur. Secũdo ad grẽ oſtenſionem. ibi. nemini. Tercio eiuſdem ꝯſeruatõem. ibi. ꝑ arma iuſticie. Circa p̃mũ notandum. Gratiaꝫ domini nemo ſuſcipe põt. nec ipſa ad ſuas ꝯſolatiões ho-